

Rim uspostavlja viđenje – broj petnaest

Posljednja kušnja: Buđenje za proročku kontroverzu o slici Zvijeri

Jeff Pippenger

2024-09-03

Sada se nalazimo u razdoblju kušnje slike zvijeri, a prva proročanska kontroverza u povijesti adventizma sada se ponavlja. U srpnju 2023. godine arkandeo Mihael sišao je probuditi Ezekielove mrtve suhe kosti, koje su ležale pobijene na ulici onoga velikoga grada Sodome i Egipta. Ondje se u jedanaestom poglavlju Otkrivenja izvode iz svojega smrtnog sna posredovanjem Duha. U trideset i sedmom poglavlju Ezekielova poruka o četiri vjetra označena je kao poruka koja mrtve suhe kosti, koje su poistovjećene s cijelim domom Izraelovim, pretvara u vojsku Gospodnju. Prorok Daniel predstavlja Ivanova dva pobijena svjedoka, a također predstavlja i one u dolini mrtvih suhих kostiju, kao i mudre djevice u prispodobi.

Kada su mileriti ispunili prispodobu, prepoznali su da je njihovo iskustvo bilo prikazano u toj prispodobi. Sto četrdeset i četiri tisuće također će trebati prepoznati da su bili u vremenu odgode. Poput Daniela u devetom poglavlju, trebat će prepoznati da su bili raspršeni u zemlju neprijatelja, kako je to prikazano u sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, te također razumjeti Nabukodonozorov tajni lik zvijeri.

U svakom od ovih redaka prikazan je jedan proročki ispit iz Božje Riječi. Dva svjedoka, mrtva na ulici, ispunjavaju se Duhom dok uskrsavaju. Ezekielovim mrtvim kostima bilo je potrebno čuti proročku poruku. Daniel je proučavao spise Mojsija i Jeremije kada je bio probuđen za svoje raspršeno stanje. U drugom poglavlju Daniel i trojica dostojnika bili su metaforički probuđeni za činjenicu da su stavljeni pod smrtnu presudu, a zatim je proročko svjetlo, koje je bilo skriveno, a potom otpečaćeno, izbavilo Daniela i njegova tri prijatelja. Djevice iz prispodobe bivaju probuđene „vikom” u ponoć. Mileriti su bili probuđeni kada je Krist uklonio svoju ruku s likova na karti. U svih šest svjedočanstava proročka je poruka ta koja budi mrtve ili usnule. Ona zatim proizvodi ispitivanje u kojemu se na završetku procesa ispitivanja očituju dvije skupine.

Na temelju ovih redaka ustanovljeno je da, kada se sto četrdeset i četiri tisuće probude u posljednjim danima, to je Ezekielova poruka o četiri vjetra i o Mojsijevu raspršenju sedam puta u Levitskom zakoniku dvadeset i šest. To je poruka uskrsnuća koju donosi Mihael arkandeo. To je poruka Nabukodonozorova tajnoga sna o kipu zvijeri.

Djevice se ispituju na temelju toga imaju li ulja, koje je prepoznato kao „poruke Božjega Duha”. Mileriti su bili probuđeni kada su shvatili da su prepoznati unutar Božje proročke Riječi, a također i kada su uvidjeli da isti dokazi koji su ih isprva naveli da predvide 1843. godinu zapravo upućuju na 22. listopada 1844. Na temelju tih linija utvrđuje se da će, kada sto četrdeset i četiri tisuće budu probuđene u posljednjim danima, biti probuđene na proročku ispitnu poruku koja rađa dvije skupine štovatelja.

Sve ove linije nalaze svoje savršeno i konačno ispunjenje u razdoblju proročkoga kušanja koje je predstavljeno uspostavljanjem slike Zvijeri i Zvijeri. Taj je ispit dovršen kada se vrijeme milosti nad djevicama zatvori pri nedjeljnom zakonu. Stoga je proces kušanja slikom Zvijeri, koji se opetovano prikazuje kao ispit koji očituje tko je razumio poruku koja je bila opečaćena, predstavljen svim tim proročkim linijama. U Danielu dvanaest mudri, koji razumiju porast spoznaje, prolaze kroz trostupanjski proces kušanja prikazan kao očišćenje, izbjeljivanje i kušanje. Ta su tri koraka koraci osvjetlovanja koje donosi Duh Sveti, predstavljajući osvjetlovanje o grijehu, pravednosti i sudu. Ta su tri koraka predvorje, sveto mjesto i Svetinja nad svetinjama. Ta su tri koraka također prikazana u trojici anđela iz Otkrivenja četrnaest, kao i u iskustvu Daniela i trojice dostojnih u prvome poglavlju. Ondje su najprije prošli ispit prehrane, zatim vizualni ispit, i naposljetku su prošli treći ispit koji je dao kralj sjevera — predstavljen Nabukodonozorom.

A što se tiče ove četvorice mladića, Bog im dade znanje i vještinu u svakoj knjizi i mudrosti; a Daniel je imao razumijevanje u svim viđenjima i snovima. A na kraju dana za koje kralj bijaše rekao da ih dovedu, poglavar eunuhâ dovede ih pred Nebukadnezara. I kralj je razgovarao s njima; i među svima njima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga su stajali pred kraljem. I u svim stvarima mudrosti i razuma, o kojima ih je kralj ispitivao, nađe ih deset puta boljima od svih vračara i zvjezdooznanačaca koji bijahu u svemu njegovu kraljevstvu. Daniel 1:17–20.

Posljednji od triju ispita za Daniela i trojicu dostojnih bio je ispit koji je proveo Nabukodonozor, te time predočuje da se posljednji proročki ispit, koji Daniel i trojica dostojnih predočuju, odnosi na Babilon, jer je Nabukodonozor bio kralj, što u Izaiji, sedmom poglavlju, osmom i devetom retku, uspostavlja kralja, prijestolnicu naroda i „glavu” kao međusobno zamjenjive simbole. „Glava” predstavlja glavu suvremenoga Babilona u posljednjim danima. Ta „glava” u posljednjim danima jest bludnica iz Otkrivenja sedamnaest, koja ima napisano na svome čelu: „TAJNA, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICAMA I GADOSTIMA ZEMALJSKIMA.”

Posljednja proročka kušnja sto četrdeset i četiri tisuće povezana je s ispravnim ili pogrešnim razumijevanjem „glave” suvremenoga Babilona u posljednjim danima. Njihova posljednja kušnja također uključuje razumijevanje da su suvremeni Babilon i suvremeni Rim zamjenjivi simboli, te da je stoga „glava” suvremenoga Babilona ista „glava” u bilo kojoj od tih linija, jer su to zamjenjivi simboli.

„Svijet je ispunjen olujom, ratom i razdorom. Ipak će se pod jednom glavom — papinskom vlašću — narodi ujediniti da se suprotstave Bogu u osobi Njegovih svjedoka.” Svjedočanstva, svezak 7, 182.

Daniel i tri dostojnika prikazuju da je posljednja proročka kušnja, jer je to uvijek kušnja u vezi s proročanstvom, kušnja o pitanju Rima, jer je glava u posljednjim danima papinska sila, koju predočava Nabukodonozor, prva glava Babilona, koji je osobno iskušao Daniela i tri dostojnika. Spor koji predočavaju Daniel i tri dostojnika također je unaprijed prikazan prvim sporom u utemeljiteljskoj povijesti adventizma, kako je prikazan na karti iz 1843., kojom je upravljala ruka Gospodnja i koja se nije smjela mijenjati. Spor prikazan na karti iz 1843. temeljio se na prepoznavanju Antioha Epifana ili poganskoga Rima kao sile koja je uspostavila viđenje u

četnaestom retku jedanaestoga poglavlja Daniela.

U povijesti posljednjih dana sto četrdeset i četiri tisuće bit će ispitani u pogledu svojega proročkog razumijevanja. Proročko razumijevanje utvrđuje se kroz nekoliko proročkih linija koje podupiru završni ispit kao proročki po svojoj naravi. Ispit će biti postupan i dosegnut će svoj zaključak očitovanjem dviju skupina štovatelja.

Kao što je prikazano u dvanaestom poglavlju Daniela, kušnja započinje kada se otpečati novo proročko svjetlo, a prva je kušnja tada hoće li se poruka pojesti ili odbaciti. Tu je kušnju Daniel prikazao kao „očišćeni“, a sljedeću je kušnju Daniel nazvao „ubijeljeni“, te je proces završio trećom i završnom kušnjom, prikazanom kao „iskušani“. Treća i završna kušnja jest mjesto gdje se te dvije skupine „iskušavaju“, i ondje očituju imaju li ulja ili nemaju.

Prvo poglavlje Daniela izravno prepoznaje posljednju kušnju, i stoga Daniel prepoznaje kušnju koja je prikazana kao „oblikovanje zvijerine slike“, a koja je „kušnja koju Božji narod mora proći“, i prije nego što „budu zapečaćeni“, a također i prije nego što „završi vrijeme milosti“ pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

Ispit načina na koji se oblikuje slika zvijeri uključuje proročki ispit razumijevanja proročke strukture trostrukoga saveza. Zmaj, zvijer i lažni prorok imaju određenu proročku strukturu koja je utemeljena na mnoštvu proročkih svjedočanstava. Razumjeti kako se trostruki savez u posljednjim danima sjedinjuje kao jedna proročka sila znači razumjeti kako se oblikuje slika zvijeri.

Jednostavan, ali složen prikaz važnosti razumijevanja kako se u posljednjim danima oblikuje slika zvijeri jest Pavlovo svjedočanstvo o čovjeku grijeha u drugom poglavlju 2. Solunjanima. Pavao govori o proročkom odnosu poganskoga Rima i papinskoga Rima, i kada to čini, utvrđuje da je „proročki odnos poganskoga Rima i papinskoga Rima“ predmet koji očituje dvije skupine štovatelja.

Jedna skupina koja ljubi istinu o „proročkom odnosu poganskoga Rima i papinskoga Rima“, i druga skupina koja ne ljubi tu istinu te stoga prima silnu zabludu. Proročki odnos poganskoga Rima i papinskoga Rima, koji je Pavao iznio, samo je jedan od mnogih proročkih odlomaka koji prikazuju odnos tih dviju sila, kao i odnos tih dviju sila sa Sjedinjenim Državama.

Poganski Rim jest zmaj, papinski Rim jest zvijer, a Sjedinjene Države su lažni prorok. Ahab je zmajski kralj desetorice kraljeva, koji je oženjen Jezabelom, bludnicom, koja vlada nad dvostrukim skupom lažnih proroka. Muški proroci bili su Baalovi proroci, a svećenici gaja predstavljali su žensko božanstvo Aštarotu. Zajedno oni predoznaju lažnog proroka posljednjih dana, koji tvori sliku zvijeri, kako je prikazana ženskim svećenicama i muškim prorocima.

Zmaj je Ahab, koji je simbol deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest i sedmo je kraljevstvo od osam kraljevstava. Šesto kraljevstvo jesu Sjedinjene Američke Države, lažni proroci Izebele; sedmo kraljevstvo jesu deset kraljeva, Ujedinjeni narodi, sila zmaja; a osmo kraljevstvo, koje je od sedam, jest peto kraljevstvo koje je zadobilo smrtonosnu ranu, koje uskrsava kao osmo i posljednje kraljevstvo, koje je Zvijer, kojoj i po kojoj Sjedinjene Američke Države, a potom i cijeli svijet, načine sliku.

Prvo poglavlje Daniela prepoznaje završni proročki ispit koji uključuje razumijevanje Rima kako je prikazan u Božjoj Riječi. 2. Solunjanima prepoznaje da završni proročki ispit uključuje svjetlo u vezi sa strukturom suvremenoga Rima, kako je prikazan proročkim i političkim odnosom između poganskoga i papinskoga Rima.

Drugo poglavlje Daniela prikazuje da postoji tajna koja je otpečaćena u posljednjim danima i koja iskušava sto četrdeset i četiri tisuće, jer Daniel i trojica dostojnih u drugom poglavlju predstavljaju Božji narod posljednjih dana. Proročka tajna koja je otpečaćena, te ih stoga iskušava, jest Nabukodonozorov tajni san o kipu zvijeri, predstavljajući tako posljednju kušnju za sto četrdeset i četiri tisuće, a to je, kako je sestra White zapisala, „oblikovanje slike zvijeri.”

Kušnja prikazana u drugom poglavlju Daniela stavljena je pod prijetnju smrću. Kao prikaz posljednjih dana, ona potvrđuje ono što je Pavao naučavao kada je prepoznao silnu zabludu koja dolazi na one koji ne ljube istinu. U Danielovoj povijesti njegovo je razumijevanje spasilo mudrace Babilona, ali nakon završne kušnje posljednjih dana više nema vremena milosti.

Svaka crta spora o Rimu kao simbolu koju smo prepoznali pruža izravno svjedočanstvo o sporu koji je sada u tijeku. Dok pokret za nedjeljno zakonodavstvo sada napreduje u tami, Božja proročka Riječ prepoznaje njegov pristup, premda je vrlo malo duša djecom dana, a oni koji nisu djeca dana stoga nisu svjesni da pijesak vremena kušnje ubrzano istječe. To se događa u kontekstu koji je prepoznala sestra White, gdje će završni pokreti biti brzi. U srpnju 2023. Mihael je sišao kako bi svoju silnu vojsku podigao na noge, no da bi netko bio dio te vojske, najprije mora biti izvršeno jedno proročko djelo, a ono se izvršava u političkom okruženju u kojem se oblikuje slika Zvijeri.

Proročko djelo koje mora biti izvršeno uključuje prepoznavanje oblikovanja slike zvijeri. Proučavatelj proročanstva mora po zbivanjima koja se odvijaju u sadašnjoj povijesti prepoznati da su u tijeku religijski i politički čimbenici koji u Sjedinjenim Državama proizvode sliku zvijeri. Proučavatelj također mora prepoznati kako se slika zvijeri proročki oblikuje, kako je izloženo u Božjoj Riječi. On također mora prepoznati da se, dok se u Sjedinjenim Državama oblikuje slika zvijeri, slika Božja oblikuje u sto četrdeset i četiri tisuće. Mora razumjeti paralelu povijesti posljednjih dana s mileritima tijekom razvoja poruke Ponoćnog poklika u njihovoj povijesti, kada su bili probuđeni na činjenicu da se nalaze u vremenu kašnjenja iz prispodobe te su stoga oni sami djevice. Sva tri elementa dio su proročkog ispita koji se počeo odigravati u srpnju 2023.

„Redak po redak“ svaka je polemika o Rimu koja se pojavila u adventističkoj povijesti bila sveta povijest koja se ponavlja u posljednjim danima. Završna polemika o Rimu izravna je posljedica toga što je Božji narod odbio probuditi se na poruku koja je stigla u srpnju 2023.

„Bog će probuditi svoj narod; ako druga sredstva zakažu, među njih će ući krivovjerja koja će ih prorešetati, odvajajući pljevu od pšenice. Gospodin poziva sve koji vjeruju Njegovoj riječi da se probude iz sna. Došla je dragocjena svjetlost, prikladna za ovo vrijeme. To je biblijska istina koja pokazuje pogibli što su upravo pred nama. Ta bi nas svjetlost trebala navesti na marljivo proučavanje Svetoga pisma i na najstrože ispitivanje stajališta koja zastupamo. Bog želi da se sve strane i sva stajališta istine temeljito i ustrajno istražuju, uz molitvu i post.

Vjernici ne smiju počivati na pretpostavkama i nejasno određenim predodžbama o tome što čini istinu. Njihova vjera mora biti čvrsto utemeljena na Božjoj riječi kako bi, kada dođe vrijeme kušnje i kada budu izvedeni pred vijeća da odgovaraju za svoju vjeru, mogli dati razlog nade koja je u njima, s blagošću i strahom.

„Potresajte, potresajte, potresajte. Predmeti koje iznosimo svijetu moraju za nas biti živa stvarnost. Važno je da, braneći nauke koje smatramo temeljnim člancima vjere, nikada sebi ne dopustimo služiti se argumentima koji nisu posve valjani. Takvi mogu poslužiti da ušutkaju protivnika, ali ne odaju čast istini. Mi trebamo iznositi valjane argumente koji neće samo ušutkati naše protivnike, nego će izdržati i najpomniji i najstrože ispitivanje. Kod onih koji su se obrazovali kao polemičari postoji velika opasnost da se neće pošteno odnositi prema Božjoj riječi. Susrećući se s protivnikom, naš bi ozbiljan napor trebao biti da predmete iznesemo na takav način da probudimo osvjedočenje u njegovu umu, umjesto da nastojimo samo uliti pouzdanje vjerniku.”

„Kolikogod bilo čovjekovo intelektualno napredovanje, neka ni za trenutak ne pomisli da nema potrebe za temeljitim i neprekidnim istraživanjem Svetoga pisma radi veće svjetlosti. Kao narod pozvani smo, svaki pojedinačno, biti proučavatelji proročanstva. Moramo bdjeti s ozbiljnošću kako bismo razabrali svaku zraku svjetlosti koju će nam Bog iznijeti. Trebamo uhvatiti prve odsjaje istine; a molitvenim proučavanjem može se zadobiti jasnija svjetlost, koja se može iznijeti pred druge.“ Testimonies, Volume 5, 708.

Protestanti iz Millerova vremena odbili su se ravnati prema pravilima gramatike te su odlučili zanemariti riječ „i” u četrnaestom retku, koja gramatički određuje da su „nasilnici iz tvoga naroda” predstavljali novu silu koja se uvodi u slijed događaja prikazanih u redcima među kojima se nalazi četrnaesti redak. Uriah Smith učinio je upravo isto kada je zanemario gramatičke dokaze koji potvrđuju da je kralj sjevera u trideset i šestom retku, a potom i u četrdesetom retku, morao biti isti onaj kralj sjevera koji je bio predmet razmatranja još od trideset i prvog retka.

Danas oni koji naučavaju da su Sjedinjene Države „razbojnici“ služe se odlomkom iz pera sestre White koji papinsku silu i Sjedinjene Države označuje kao dvije glavne progoniteljske sile posljednjih dana, te izvrću gramatiku kako bi ustvrdili da se izraz „stari svijet“, kojim sestra White određuje Europu, zapravo odnosi na prošlu povijest. Gramatika u tom odlomku dokazuje da je takva pretpostavka netočna, a način na koji sestra White u tom odlomku rabi izraz „stari svijet“ podudara se s načinom na koji ga rabi i na drugim mjestima u svojim spisima. Čineći to, ona je također u suglasju s povjesničarima koji izraz „stari svijet“ rabe u odnosu prema „novom svijetu“ kako bi napravili razliku između Europe i Amerika.

„Rimokatolicizam u Starome svijetu i otpali protestantizam u Novome slijedit će sličan put prema onima koji poštuju sve božanske propise.“ Velika borba, 615.

Gramatički, izraz „će progoniti” pokazuje da obje sile predstavljene „starim svijetom” i „novim” obje „progone” progon Božjega naroda u posljednjim danima, te je gramatički pogrešno tvrditi da se ova rečenica odnosi na „stari svijet” kao na prošlu povijest, a „novi” kao na posljednje dane. „Redak na redak”, sve stare rimske kontroverze poučavaju učenika proroštva o posljednjim danima da će, kada bude probuđen za kušnju slike Zvijeri, ona uključivati okruženje u kojemu se očituje

ispravno prepoznavanje razbojnika tvoga naroda. Ispravno razumijevanje „razbojnika” izloženo je na pionirskoj karti iz 1843. godine, te je stoga temeljna istina, potvrđena autoritetom Duha proroštva. To pokazuje da će, kada se učenici proroštva probude za svoju završnu kušnju, predmet „razbojnika” također predstavljati završni napad na temeljne istine i na Duh proroštva.

O tim mislim nastaviti ćemo u sljedećem članku.